

MEDJUGORJE

**MARIÁNSKE
CENTRUM
MEDŽUGORIE**

**Bud'te
radostnými
nosiťmi
pokoja a lásky
v tomto
nepokojnom
svete.**

**Som s vami
a všetkých vás
žehnám so
svojím Synom
Ježišom,
Kráľom pokoja.**

90

3. štvrtok 2008

NEPREDAJNÉ

Marija Pavlovičová – Lunettiová počas zjavenia 24. júna 2008 v Medžugorí

Matka Božia chce, aby sme boli šťastní!

„Aj dnes vás s veľkou radosťou vo svojom srdci pozývam, aby ste ma nasledovali a počúvali moje posolstvá. Buďte radostnými nositeľmi pokoja a lásky v tomto nepokojnom svete.“

Týmito láskyplnými slovami sa k nám prihovorila Matka Božia prostredníctvom vizionárky Marije Pavlovičovej-Lunettiovej na 27. výročie zjavení 25. júna 2008. Len niekoľko minút po zjavení sme mali možnosť rozprávať sa s vizionárkou Marijou a rozhovor prinášame v tomto čísle časopisu. V jej očiach sa ešte odrážal hlboký vnútorný zážitok, veľká radosť a pokoj zo stretnutia s nebeskou Matkou. Znovu zdôraznila, že z Matky Božej bola v tento deň veľmi naradovaná a všetkých nás vyzvala, aby sme sa stali nositeľmi pokoja, radosti a lásky v tomto svete. Matka Božia nás neustále nabáda, aby sme boli radostnými Božími svedkami. Božia blízkosť je zdrojom našej radosti. Keď sme vnútorne blízko Boha a Matky Božej, nemôžeme byť smutní, lebo Boh je radosť a láska. Matka Božia nám dáva správny návod, ako prekonať smútok a depresie, ktoré trápia mnohých ľudí. Povrchný a svetácky život bráni prenikaniu Božieho svetla do našej duše. Boh nám chce darovať svoj pokoj a lásku, preto sa nesmieme brániť jeho pôsobeniu.

Už 27 rokov prešlo od začiatku zjavení v Medžugorí. Je to 27 rokov nesmiernej lásky, ktorá dovolila Matke Božej, aby nás viedla a ukazovala nám cestu k večnému životu. Pochopili to tisíce pútnikov z celého sveta, z Európy, Ázie, Ameriky a Afriky, ktorí prišli vo veľkom počte vo výročný deň do Medžugoria. Zakúsili tu svetovú cirkev, ktorú sprevádza ruka Matky Božej. Ona nám vkladá do rúk ružnec ako znak spojenia. Každý mesiac prináša nové posolstvo ako jemný závan z nebeského sveta. Chápu to všetci, ktorí majú srdce otvorené pre slová z neba. Vyjadrujú nekonečnú lásku nášho nebeského Otca, ktorý chce, aby sme mu dôverovali. Pozná každého z nás a prihovára sa každému individuálne. Slová posolstiev sú akoby Božími „milostnými listami“ z neba pre nás, ktoré posiela prostredníctvom Márie.

Vo výročný deň sme mohli v Medžugorí stretnúť aj mnohých svedkov prvých zjavení. Pátri Jozo Zovko, Tomislav Pervan a Ivan Dugandžić poskytli nášmu časopisu rozhovory, ktoré nájdete v tomto čísle. Vysoko si vážime neúnavnú prácu všetkých františkánskych pátrov, ktorí sú neustále k dispozícii pre pútnikov z celého sveta. V mene všetkých medžugorských pútnikov im aj touto cestou vyslovujeme svoje úprimné poďakovanie.

A pre nás ostáva úloha byť radostnými svedkami Božej lásky a neustále napredovať v Máriinej škole.

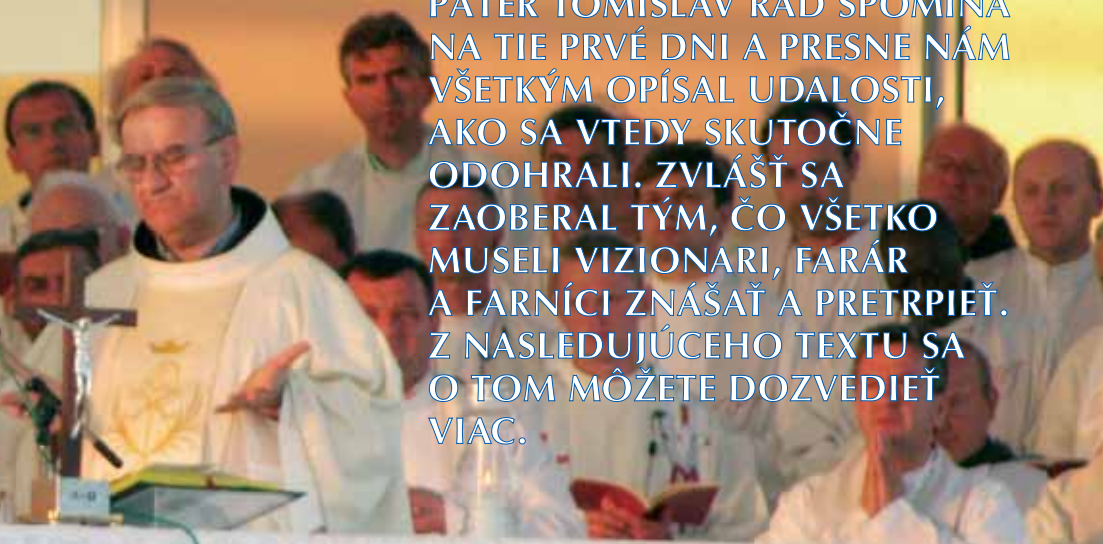
V modlitbe s Vami spojení
Vaši priatelia
z Mariánskeho centra Medžugorie

Medžugorie znamená pre nás vd'aku

Rozhovor s pátrom Tomislavom Pervanom 25. júna 2008 v Medžugorí

NA OSLAVU 27. VÝROČIA ZJAVENÍ SME NAVŠTÍVILI MEDŽUGORIE A STRETLI SME TAM PÁTRA TOMISLAVA PERVANA. OCHOTNE SA S NAMI POROZPRÁVAL O MEDŽUGORÍ. PÁTER TOMISLAV RÁD SPOMÍNA NA TIE PRVÉ DNI A PRESNE NÁM VŠETKÝM OPÍŠAL UDALOSTI, AKO SA VTEĎY SKUTOČNE ODOHRALI. ZVLÁŠŤ SA ZAOBERAL TÝM, ČO VŠETKO MUSELI VIZIONARI, FARÁR A FARNÍCI ZNÁŠAŤ A PRETRPIEŤ. Z NASLEDUJÚCEHO TEXTU SA O TOM MÔŽETE DOZVEDIEŤ VIAC.

Florian Hitz v rozhovore s pátrom Tomislavom Pervanom

Páter Tomislav, obzrime sa na začiatok zjavení. Vedeli vizionári na začiatku už dačo o mariánskych zjaveniach?

Boli to celkom normálne sedliacke deti. Najmenší bol desaťročný Jakov a tí ostatní boli praví tínedžeri medzi 15. a 17. rokom. Nevedeli nič o Lurdoch, nič o Fatime alebo o iných miestach zjavení. Boli svojím prvým zjavením vytrhnutí zo svojho normálneho životného rytmu.

Ako vizionári opisovali črty Máriinej tváre pri zjavení?

Videli ženu nadpozemskej krásy. Veľmi prívetivú, veľmi milú a láskavú. Na druhý deň mali zjavenie Márie s Ježiškom na rukách, ako ho kolísala.

Mysleli si tie deti, že to zjavenie vidí každý?

Nie! Od začiatku vedeli, že to druhí ľudia nevidia. Myslím, že to spôsobila milosť!

Aké boli vtedy reakcie v dedine a zo strany starostu?

Starosta? Dedina? Stálo tu iba niekoľko domov! O tých ľudí vôbec nik nedbal. Bol to kus zeleného miesta. Na druhý deň zjavení prišli silné reakcie z Čitluku. Komunisti tušili, čo by mohli zjavenia pre nich znamenať a chceli všetko udusiť už v zárodku. Priviedli akéhosi suseda – Marinku Ivankoviča z Bijakoviči – do Čitluku a vypočúvali ho. On sa detí zastával. Po jednej noci ho pustili. Potom zatkli vizionárov. Boli maloletí, a preto vlastne ani nesmeli byť zatknutí

bez rodičov. Napriek tomu ich doviezli do Čitluku. Vypytovali sa ich, vyšetrovali, nemučili ich, ale zastrašovali a robili na nich nátlak. V nasledujúci pondelok ich zaviezli k lekárovi v Čitluku a k psychiatrovi do Mostaru, opäť bez akéhokoľvek oprávnenia. No lekári boli toho názoru, že tie deti sú úplne normálne.

Chodievali tie deti do kostola ?

Áno, prirodzene, to bolo úplne normálne. Raz naháňali policajti tie deti po poliach a chceli ich zatknúť. Deti nato hľadali útočisko v kostole.

Na začiatku zjavení bol páter Jozo Zovko veľmi bezradný, ako má tie udalosti hodnotiť a ako sa má správať. Keď však vtedy videl deti utekať, začul hlas, ktorý mu povedal: „Ochraňuj tie deti.“ Od tej chvíle uveril v pravosť zjavení a kostol sa stal pre tie deti útočiskom. Potom sa prostredníctvom detí opýtal Matky Božej, či má zaviesť večernú svätú omšu. Videl totiž nespočetné množstvo ľudí prichádzajúcich na Vrch zjavenia, ale kostol ostával prázdny. Matka Božia povedala áno. A tak nastal obrat: ľudia prichádzali z vrchu do kostola a kostol sa naplnil.

Páter Jozo začal kázať veľmi procky. S biblickým obsahom: o obrátení, o hriechoch, o diabli.

To bolo pre komunistov priveľa. Dňa 12. augusta 1981 prišiel policajný autobus so psami zo Sarajeva do Medžugoria. Policajti obklúčili celú dedinu a postavili 13 strážnic. Tie boli obsadené až do roku 1983. V tom čase som aj ja, spolu s novicmi, putoval peši do Medžugoria. Povedal

som mládencom: „Zoberte si preukazy, budú nás kontrolovať.“ Keď sme prišli k mostu pri poštovom úrade, úradníci sa pýtali: „Kam chcete ísť?“ Povedali sme: „Do kostola.“ To nám dovolili. My sme však chceli ísť aj na Vrch zjavenia, ktorý bol takisto strážený. Strážca nám zakázal ísť na vrch. Len do máci obyvatelia tam smeli chodiť, všetkých ostatných policajti posielali naspäť ku kostolu. Aká irónia, že policajti privádzali ľudí do kostola!

Na sviatok Nanebovzatia Panny Márie som prišiel autom do Medžugoria. Musel som zaparkovať dosť ďaleko od kostola, lebo už nebolo miesta. Určite tam bolo 30.000 ľudí a páter Jozo kázal veľmi ohnivo a strhujúco. Vtedy nejestvovala nijaká infraštruktúra: žiadne príjazdové cesty, žiadna voda, žiadne toalety, nič. V dedine bol iba jediný hostinec pri škole. Pitnej vody nebolo. Farár musel každý deň priniesť niekoľko nádob vody

z Ljubušiek alebo z Mostaru. V Čitluku mu ľudia vodu nedali. Až v roku 1984 dostalo Medžugorie vodovod. V pondelok 17. augusta 1981 o ôsmej hodine prišli policajti a všetko poprehliadali. Pátra Joza zatkli, odsúdili ho na tri roky väzenia, z toho si odsedel vo Foči 18 mesiacov.

Je to cítiť, že Medžugorie je zvláštne miesto. Prichádza sem veľa ľudí. Prečo Cirkev tie zjavenia neuznáva? Čo hovorí proti tomu?

Predovšetkým pretrvávajúce zjavení. Marija, Ivan a Vicka majú naďalej každodenné zjavenia. Kým toto trvá, Cirkev sa definitívne nevyjadrí.

Zaujímavá vec sa odohrala v roku 1984. Francúzsky teológ a mariológ páter René Laurentin zariadil, aby z univerzity v Montpellier prišiel vedecký tím a čo naj dôkladnejšie preskúmal vizionárov. Pozorovali činnosť srdca, zrak a sluch, hranicu bolestivosti a všeličo iné počas zjavení a potom zverejnili výsledky knižne. Ten istý vedec prišiel roku 2005 znovu do Medžugoria a s najmo-

dernejšími prístrojmi merania zopakoval. Výsledky boli tie isté ako vtedy pred 21 rokmi.

Je Madona silnejšia než úradná Cirkev?

Myslím, že áno. Nikdy a nikde sa však nevnucovala. Je darom nebies, nebeská milosť, ktorú sme prijali.

Pre mňa bol ten prvý čas v roku 1981 veľmi rozhodujúci. Tie množstvá ľudí, čo zrazu prichádzali do Medžugoria, to bolo pre mňa ako zázrak.

Sú však aj skeptici, ktorí tvrdia, že františkáni z tých zjavení profituju.

To sa nedá tak povedať. Je to veľmi veľké zaťaženie, keď ste vo dne v noci v službe. Aj ja som tu bol šesť rokov farárom. V stiesnených podmienkach žilo viacero kňazov. Keď pútnici prichádzali okolo tretej alebo štvrtej hodiny ráno, pozobúdžali nás. Často by sme si želali viac pokoja alebo spánku, ale takmer sme nemali prestávky. Okrem toho sme mali veľký problém s miestom. Všetky naše žiadosti o stavebné povolenia komunisti dlhé roky zamietali. Ako farár som dal vybudovať pre pátrov izbietku v kostolnej veži. Tam bolo v lete horúco a v zime chladno.

Ako ste prežívali vojnu? Cítili ste v obci zvláštnu ochranu?

Áno. V Mostare vzdialenom hodinu cesty autom bolo všetko poničené. U nás sa však nestalo nič. Dá sa to vysvetľovať rôzne, my však veríme v Máriinu ochrannú ruku.

Ako sa vyslovuje pápež k týmto udalostiam?

Pápež Benedikt XVI. je stále zdržanlivý. V roku 1985 poslal mostarský biskup správu o Medžugorí kardinálovi Ratzingerovi, v ktorej radil všetko to

tu zakázať. Ale kardinál povedal: „Nie, počkáme.“ Odobral biskupovi oprávnenie nad Medžugorím a preniesol ho na Biskupskú konferenciu Juhoslávie.

Ako to pôjde ďalej?

Nazdávam sa, že medžugorské posolstvá sa rozšíria v celej Cirkvi.

Mali ste niekedy obavy, že to ďalej nepôjde?

V čase, keď nás prenasledovali a zatýkali komunisti, mali sme veru veľký strach. Ale keď raz človek zažil v srdci istú milosť, zanecháva to nezmazateľné stopy.

Mám pocit, že Madona sa odovzdala pod ochranu františkánov.

Vďaka! Sme väčšie spoločenstvo, takže môžeme ľahšie uvoľniť 5 – 10 ľudí pre úlohu, aká je tu v Medžugorí. Sme na to stále pripravení. V obyčajnej diecéze je to oveľa ťažšie.

Františkáni bývali už častejšie obnovovateľmi Cirkvi!

Celkom iste! Buď za to Bohu vďaka a chvála! V Hercegovine nebolo od roku 1525 do roku 1830 pod tureckou nadvládou ani jednej kaplnky, kostola, nijakého katolíckeho modlitebného miesta. Život viery prúdil v tých časoch ďalej iba cez františkánov, ktorí pre to riskovali životy. Všetko sa muselo diať pod holým nebom, skryto v horách. Pre nás je Medžugorie vďakou za všetky tie storočia starostlivosti počas prenasledovania.

Spôsobuje Medžugorie aj vzrast povolání?

V Nemecku je situácia vážna a vzbudzuje obavy. Rehoľné provincie sa spájajú. Ale nás – vďaka Bohu – tento vývoj obišiel, iste aj skrze Medžugorie. 70 percent všetkých povolání prichádza prostredníctvom Medžugoria.

Prečo si Madona vybrala pre svoj príchod k nám práve túto dobu?

Dňa 13. mája 1981, približne 50 dní pred prvým zjavením, sa uskutočnil atentát na pápeža. V Iráne zapríčinila revolúcia veľmi napätú situáciu. Zdalo sa, že komunizmus je veľmi silný. V Cirkvi bolo po koncile veľa prenikavých zmien. Mnohí kňazi a rehoľníci sa vzdávali svojich úradov. Čiasťočne vniklo do Cirkvi praveľského ducha. Chcela sa prispôbiť svetu, a nie Pánovi.

My sme tu v Bosne a Hercegovine. Tu je veľkou témou zmierenie medzi rozličnými kultúrami a ná-

boženstvami. Čím môže prispieť Matka Božia k tomu, aby sa islam a kresťanstvo lepšie znášali?

Pomyslite na Máriu, jedinú ženu, o ktorej sa píše v Koráne. Je uznávaná a vysoko vážená. Ak si moslimovia Máriu tak vysoko cenia, potom môžeme ísť k nej spoločne. Aj východná Cirkev si Máriu veľmi uctieva. Stále sem prichádzajú pravoslávni veriaci.

Aký máte kontakt s inými diecézami alebo rehoľami?

Františkáni sú otvoreným spoločenstvom. Tu v Medžugorí sú kňazi z Argentíny, z USA, z Talianska a z Poľska. Všetci sú vítaní. Potrebujeme kňazov ovládajúcich veľa jazykov.

Medžugoriu vyčítajú aj istú komercializáciu. V skutočnosti si chcú ľudia odniesť iba pamiatky z tohto miesta. Čo na to povieť?

Podľa môjho názoru je to celkom normálne. Keď idete na futbalový štadión, tiež sa tam dajú kúpiť veci pre fanúšikov. Človek si smie zobrať so sebou nejakú pamiatku. To je v poriadku.

Majú vizionári právo na normálny život? Všetci majú napríklad pekný dom!

A prečo nie? Tiež musia niekde bývať! Obzrite sa nazad k začiatkom. Vizionárov to vyhodilo z celkom normálnej životnej cesty. Nemali už vôbec žiadny súkromný život, vo dne v noci do nich dobiedzali ľudia. Vo dne v noci boli konfrontovaní všelijakými otázkami, na ktoré veľmi trpezlivo odpo-

vedali. Keby to bol býval nejaký švindeľ, iste by boli po čase povedali: „Prosíme vás, nechajte nás na pokoji. Už nevládzeme, už to nevydržíme!“

Čo podľa vášho názoru hovorí na to Ježiš?

Ježiš sa pravidelne na Vianoce objavuje v Máriinom náručí. Takže by som povedal – On je pri tom! Pri zjaveniach sa Mária nikdy nestáva streodobodom. Pre ňu sú dôležité: Eucharistia, svedčenie, zmierenie, modlitba atď.

Ako sa menia ľudia?

Dostávajú nové hodnoty. Ich postoj voči Bohu, životu a bližným sa mení. Kráčajú po nových cestách.

Keď bol niekto v Medžugorí, vracia sa sem znovu?

Ak sú zážitky silné, tak ľudia cítia, že sa majú ešte vrátiť.

Cítia vizionári ochranu Matky Božej? Mohlo by sa stať, že by sa v manželstve rozviedli?

Aj oni sú vystavení pokušeniam ako my všetci. Nie sú to nijakí podvodníci alebo klamári.

V Rakúsku aj inde v Európe stále viac sa ľudia vytrácajú z kostolov. Vy, naopak, tu zažívate veľký nárast!

V Európe bola doposiaľ ľudová Cirkev. V budúcnosti to bude „Cirkev rozhodnutia“. Jednotlivec sa musí rozhodnúť.

Už niet masovej viery, s ktorou sa človek vezie. Človek sám musí veriť. Presne to sa deje tu v Medžugorí.

Najväčšie zázraky sa dejú v spovednici

Rozhovor s otcom Milanom Hvizdošom 4. júla 2008 v Medžugorí

o. Milan Hvizdoš

Bol vysvätený za kňaza roku 1972 kardinálom Trochtom. Začal pôsobiť ako kaplán v Spišskom Bystrom pri Poprade, ďalej vo Vysokých Tatrách v Smokovci, v Spišskom Štvrtku, v Markušovciach a napokon 10 rokov v Harichovciach. Teraz je na dôchodku a pôsobí v Medžugorí. Pozvanie na rozhovor prijal otec Milan Hvizdoš.

Ako ste sa dostali sem do Medžugoria?

Viacerí veriaci mi hovorili, že Slováci by tu potrebovali kňaza. Dôchodkový vek sa mi blížil a tak som uvažoval, že keď ma pán biskup pustí, pôjdem sem. Po završení dôchodkového veku som ešte dokončil školský rok a od 1. 7. 2007 som tu. Prišiel som sem na duchovné cvičenia, po nich som sa vrátil domov, zozbral si veci a prišiel som sem.

Najprv som býval u rodiny Merkovičovcov. Je to však ďaleko od kostola. Som tu pre slovenských pútnikov, ktorí prídu bez kňaza, sprevádzam ich na Kríževac, na Podbrdo, potom slúžim pre nich sv. omše, spovedám. Najťažšie bolo sprevádzanie na Kríževac. Tam sa ide včas ráno. Večer som prišiel až okolo jedenástej, a ráno som musel vstávať o tretej, aby som všetko stihol – aj kňazské povinnosti a o štvrtej sa už vydať na cestu, aby som o piatej už mohol ísť s pútnikmi. Teraz je tu Vlado Chromek, ktorý si prenajal dom na 10 rokov a tam u neho mám jednu izbu, kde bývam, a to už mám od kostola pomalou chôdzou najviac 10 minút. Teraz tam bývajú aj pútnici a už nie je problém.

Pútnici zo Slovenska iste uvítali možnosť, že môžu pristúpiť aj ku sviatosti zmierenia.

Samozrejme, spovedám. Mnoho ráz veľ-

mi dlho. Niekedy do desiatej večer. Človek je taký vyčerpaný, že keď vyjde zo spovednice, až sa potáca od únavy, avšak je to veľmi vďačné. Veľmi rád tu spovedám, lebo najväčšie zázraky v Medžugorí sa dejú práve v spovednici. Tu si ľudia dávajú do poriadku svoje životy po mnohých a mnohých rokoch. To je pre mňa taká veľmi milá a vďačná úloha sedieť v spovednici.

Mnohí kňazi majú akýsi strach z toho, aby sem prišli spolu s veriacimi. Je ten strach opodstatnený, alebo naozaj majú tu ľudia možnosť hlbšie prežiť svoju vieru?

Neviem, z čoho majú mať kňazi strach. Svätá omša sa tu môže slúžiť v jazyku každého národa, môžu kázať aj spovedať, môžu veriacich sprevádzať na Kríževac, Podbrdo. Neviem o opodstatnenosti toho strachu. Snažím sa ľudom pomáhať, najmä pri sviatosti zmierenia. Mnohí ľudia, keď majú ťažké problémy, skúšajú kadejakých liečiteľov, okultistov, potom majú duševné stresy a depresie. A tu treba, aby sa toho zriekli a kňazskou mocou sa presekli tieto vplyvy okultistov, a darí sa to. Ľudia odchádzajú spokojní a šťastní. Keď sa vracajú, ďakujú za sv. spoveď, ktorú si vykonali.

Dnes na kňazskom seminári zazneli slová starého pátra exorcistu zo Slovinska. Spomenul, akoby dnešný svet na-

schvál nechcel hovoriť o zlom a o tom, že diabol existuje. Nie je aj toto tajný diabol plán, že sa zakryje, nech si ľudia myslia, že neexistuje?

Najväčším víťazstvom diabla je to, že v neho ľudia neveria. Keď v neho neveria, nikto proti nemu nebojuje. Má voľné pole pôsobnosti. A potom je tu dedičstvo z komunistických čias, že strašíme diablom, že strašíme peklom. Ale strach patrí k životu človeka. Štát musí mať políciu, musí mať aj väzenia. Proti nenapraviteľným musí použiť donucovacie prostriedky. Sú ľudia, ktorí skutočne nechcú robiť pokánie a v takomto prípade treba jasne povedať: za svoj život sa budeš zodpovedať. Po smrti sú len tri možnosti: nebo, očistec a peklo. Na konci sveta po poslednom súde už len nebo a peklo.

A potom, aj na moje veľké prekvapenie, mnohí kňazi aj biskupi neveria v existenciu diabla, že je to akýsi archaický výraz alebo niečo také. Sv. Otec Ján Pavol II. povedal, že kto neverí v existenciu diabla, je nepriateľ Sv. písma. Diabol skutočne existuje a kto má pochybnosti, môže vidieť v Medžugorí, ako vyrevuje najmä na kňazských duchovných cvičeniach cez adoráciu Najsvätejšej Sviatosti. Raz bol na týchto duchovných cvičeniach exorcista z Indie. Čo sa tu vtedy robilo, aké to bolo vyrevúvanie, ľudia sa začali báť! Ale on ich oslovil, aby sa nebáli, že môže len revať, ale ublížiť im nemôže. Tu sa človek stretne aj priamo s diablom.

Určite máte veľa zážitkov. Ale okrem takýchto až drastických zážitkov s priamym stretnutím so zlým, je veľa pozitívnych zážitkov a svedectiev. Môžete nám povedať niečo, čo na vás zvlášť zapôsobilo?

Najviac na mňa pôsobia sv. spovede. Sú ľudia, ktorí po dlhých desaťročiach so slzami v očiach si dávajú do poriadku svoj život. Tam je to pre mňa osobne najsilnejšie. Potom stretnutia s vizionármi, svedectvá narkomanov, ktorí rozprávajú, ako sa do toho dostali, ako padli a tam je úžasné, že žiadnymi medikamentami sa nedostali zo závislosti, ale len modlitbou a prácou. Nič iné, len modlitba a práca.

Základné posolstvo pokoja v Medžugorí pomáha všetkým, ktorí sú tu a chcú sa dostať k Pánovi. Na záver ešte prosba: čo by ste odkázali na Slovensko ľuďom, ktorí váhajú, či sem ísť alebo nejst', veriť alebo neveriť? Co by ste im poradili?

Čo sa týka viery, ak si niekto myslí, že nedokáže veriť, nech sa snaží o jedno: byť čestný, charakterný, spravodlivý. Nech sa snaží o to, čo je správne a dobré. A skôr alebo neskôr si pred Ježišom Kristom kľakne. To by som povedal o viere. Čo sa týka samotného Medžugoria: v súčasnosti Medžugorie sleduje samotná Sv. Stolica. Táto vec sa vyňala z právomoci mostarského biskupa. Sú tu ľudia z Ríma, ktorí sledujú dianie v Medžugorí. Osobne som tu bol po prvý raz na 15. výročie. A odvtedy som prišiel veľakrát, ani to nepočítam. Pre mňa bolo zvláštne, že ľudia sa sem vracajú. Ihneď, ako majú možnosť, prichádzajú znovu. Bol som v Lurdoch, bol som vo Fatime, bol som v La Salette. Keď ta človek príde, vycíti, že tam sa Panna Mária zjavovala. Ale tu sa zjavuje. Tu je jej každodenná prítomnosť. A tí ľudia prichádzajú na jej prosby, menia svoje životy. V jednom posolstve povedala: každý, kto sem prišiel, toho som osobne pozvala. Každý môže povedať: prišiel som na jej pozvanie. Čo sa týka toho, či uveriť, že sa tu zjavuje, k tomu treba mať otvorené srdce a pravda sa ihneď vycíti. Sv. Stolica sleduje, či posolstvá neodporujú Sv. písmu. A potom je tu ovocie Medžugoria: sv. spovede, sv. prijímania, modlitby ruženca. Ľudia sem prídu a odtiaľto odchádzajú zmenení.

Ďakujem za vaše milé slová, určite sme sa nestretli poslednýkrát. Na záver praktická otázka: príde skupinka ľudí zo Slovenska a chcela by vás nájsť, kde vás nájdú?

Vždy ma nájdú pri oltári. V Medžugorí nie sú ulice pomenované. Najjednoduchšie ma nájdú pri oltári alebo v spovednici. Sú tam tabuľky, v ktorých jazykoch sa v ktorej spovednici spovedá. Treba hľadať tabuľku „slovensky“, ale pozor, s „y“, lebo „slovenski“ s mäkkým „i“ je po slovinsky.

(rozhovor viedol mk)

Matka Božia, vdaka ti za 27 rokov

24. júna 2008 nám páter Jozo Zovko v Medžugorí hneď po ďakovnej omši povedal tieto pekné a utešujúce slová:

27 rokov zjavení je doba Božieho milosrdenstva, ktorým nám Boh preukazuje svoju veľkú lásku. Slová Matky Božej sú prorockými slovami. Prichádzajú z Božieho zásahu a vyteká z nich hojnosť milosti. Všetci, ktorí sa tejto milosti otvorili, počuli slová Matky Božej: „Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“ Každý, kto nestavia na prvé miesto modlitbu a Bibliu, ale noviny, televíziu a iné médiá, je stratený človek. Kráča v tme a sprevádza ho strach. Ale ak príde k prameňu, nájde milosť a uzdraví sa. Tu osobitným spôsobom zaznieva myšlienka z Biblie: „Blažený človek, čo sa spolieha na Pána!“

Milosť, ktorá sa dotýka každej chvíle nášho života, vstupuje do bytosti, do hĺbky našej duše. Povznáša nás, lebo je všemohúca a božská. Tak vstupujeme do lepšieho sveta. Dnes sa buduje pred nami svet omylov, v ktorom sú ľudia klamaní a myslia si, že všetko môžu vyriešiť bez Boha. Európa nemôže byť bez Boha! Nemôže byť bez nedele a kňazov, bez

pápeža a bez Cirkvi! Tento svet sa rúti do priepasti a do neistoty, lebo vyvrhol Boha zo stredu ľudského života. Tento svet treba osvietiť, musí sa obrátiť a vrátiť sa k Bohu. Myslím si, že nikdy nepotreboval takú milosť, ako je táto tu v Medžugorí. Medžugorie pomenúva hriech, slabosť, a to neústupčivým prorockým hlasom. Medžugorie povzbudzuje, uzdravuje a hojí. Medžugorie je poznanie a pohľad na novú cestu do skutočne božského sveta.

27 rokov žijeme s Matkou tu na Podbrde v Medžugorí. Z mnohých miest sa ozývajú kritické hlasy, ako napríklad: prečo Matka Božia, na rozdiel od predchádzajúcich zjavení, sem prichádza tak dlho. Ja by som však práve rád vyzdvihol, že Matka Božia by sa iste nezjavovala tak dlho, keby sme to nepotrebovali!

Vo svete sú milióny veriacich, ktorí vyslovujú meno Medžugorie. Je to meno plné milosti, zázrakov a požehnaní. Medžugorie znamená odpustenie, zmierenie, obrátenie, obnovený

návrat k Otcovi. Ani jeden jediný človek nemôže byť šťastný a požehnaný bez Otcovho objatia a bez jeho odpustenia. Keď kráčame cestou posolstiev, tak cítime, že nám Matka Božia hovorí: „Nechodte k zázračným liečiteľom! Nezbožňujte klamárske idoly a falošných prorokov! Nekráčajte cestou, ktorá nemá zmysel, ktorá nemá cieľ, avšak chodte cestou, ktorá vedie k Bohu!“ Preto je veľmi dôležité, že tunajší ľud zostal verný volaniu Matky Božej a stál na jej strane. 27 rokov neúnavne dosvedčoval volanie Matky Božej.

Tu sa deje skutočne zázrak, lebo Ježiš potrebuje všetkých ľudí. Tých, čo veria, aby verili ešte lepšie; tých, čo neveria, aby sa obrátili a kráčali po správnej ceste. My všetci potrebujeme Ježiša, ktorý nás oslobodzuje od všetkého, čo nás drží v zajatí. My potrebujeme Ježiša ako vzduch, pokrm, čistú vodu. Takisto potrebujeme čistú lásku, pokoj a požehnanie. Preto je Medžugorie nádherné a bez Medžugoria by sme vôbec nemohli žiť. Často sa sám seba pýtam: Čo by sme si počali, nebyť Medžugoria? Akou cestou by sme kráčali a čo by nás dnes viedlo k Bohu?

Medžugorské posolstvo je silné a mocné. Kým sem ľud prichádza, modlí sa a kaja sa, dovtedy budeme mať živú a pevnú Cirkev, ktorá dáva našej dobe skutočné odpovede. Som nadšený z každého nového pútnika, ktorý sem prichádza a tu sa obráti. To je znak, že sa Boh znovu k človeku skláňa a hovorí tie slová: „Obráťte sa a verte, lebo vás nesmierne milujem.“ Dvadsaťsedem rokov! To pre nás

všetkých znamená nesmiernu radosť a požehnanie.

Dnes si pripomínam najmä vizionárov, ktorí mali po všetky tie roky veľkú vytrvalosť počas mnohých ťažkostí, ktoré museli znášať od rozličných štátnych a cirkevných predstaviteľov moci. To však nie je také dôležité, čo sa dialo s nimi a so mnou, dôležité je, že sa tu ochraňovala modlitba, čomu sa mnohí moderní veriaci usmievajú.

Prišiel čas, keď si mnohí myslia, že sa treba hanbiť, keď sa modlíme ružencem, keď sa postíme, robíme dobré skutky. Ako v časoch Starého i Nového zákona musia proroci aj v našej dobe veľa trpieť. Mnohí sa dívajú na vizionárov a vravia: „Aké majú pekné domy...“, no nik nehľadí na to, že sú dennodenne chvíľku v nebi a znovu sa vracajú do tohto materiálneho sveta. Prijali pozvanie Matky Božej a úplne sa na ňu spoliehajú. Preto som dnes Matke Božej vďačný, že si vybrala týchto vizionárov a že im dôveruje. Sama si ich vyvolila, oni jej ochotne odpovedali a dodnes vytrvali. Preto sa budem modliť, aby vytrvali až do konca.

Chcel by som sa dnes poďakovať všetkým, čo žijú podľa posolstiev Matky Božej, veď sú nositeľmi veľkej zodpovednosti. Objavili hodnotu modlitby, pôstu a pokánia. Aké šťastie, že nás Matka Božia nikdy neopúšťa, že ustavične zostáva s nami, aby sme mohli stále rásť v milosti, múdrosti a poznaní.

Napokon by som všetkým, ktorí to budete čítať, chcel zaželať veľa pokoja a požehnaní, aby ste žili podľa evanjelia a posolstiev Matky Božej.

Boh je Alfa

ešte po omši spovedali, čo sa veľmi využívalo. Dnes je to celkom iný obraz a je to normálny vývoj, ktorý prebiehal počas uplynulých 27 rokov.

Ani dnes sa nič nezmenilo vzhľadom na onen pokoj a duchovné bohatstvo, ktoré tu ľudia pociťujú.

Áno, práve táto duchovná hodnota, ktorá vtedy v Medžugorí panovala, je stále tá istá. Nemení sa, lebo Matka Božia je tu každý deň prítomná. To duchovné bohatstvo zakúsili milióny ľudí, čo navštívili toto pútnické miesto. Je to jednoducho pokoj, ktorý nám Boh dáva prostredníctvom Márie. Ľudia, ktorí to zažijú, odovzdávajú o tom svedectvo ďalším.

Čo sa týka vrchov, veľa sa tu nezmenilo. Snád' to, že vidno stále viac holých kameňov, po ktorých denne stúpa stále viac pútnikov, ktorí sem prichádzajú. To je teda nedotknutá Božia príroda, kde sa človek dobre cíti a v ktorej si uvedomuje, že je na tomto mieste Bohu najbližšie.

Žijete už dlhší čas v Záhrebe, v Chorvátsku. Nakoľko ovplyvnilo Medžugorie celú cirkev v Chorvátsku?

Medžugorie má veľmi veľký vplyv na chorvátsku cirkev, najmä vo väčších mestách. Raz sme cestovali zo Záhrebu do Medžugoria tridsiatimi

Páter Ivan, vy ste boli v rokoch 1985 – 1988 v Medžugorí. Čo bolo vtedy iné ako dnes?

Vlastne v tom čase, keď som tu slúžil ako kaplán, bolo všetko inakšie. Bolo nás vtedy päť kňazov a mali sme k dispozícii iba starú faru. Páter Slavko a ja sme sa delili počas jedného roka o tú istú izbu. Po roku som dostal izbu v kostolnej veži, kde som mohol byť sám. Pre mňa to bolo, akoby ma presťahovali do luxusného hotela, lebo keď po celý rok nemáte ani najmenší priestor, kam by ste sa mohli utiahnuť, je to veľmi ťažké. Ale to boli iné časy: časy počiatkovej hrdosti, časy zápalu. Všetci sme boli mladší. Ten, čo slávil večernú omšu, sa potom musel ponáhľať na faru, aby si ľudia mohli dať zapísať úmysly sv. omši alebo kúpiť knihy. Ostatní kňazi

a Omega

autobusmi. A to nie je nijako zriedkavé, stáva sa to často, najmä v čase veľkých príprav, v pôste ako v príprave na Veľkú noc, a v advente ako v príprave na Vianoce. Keďže je pre nás v Chorvátsku Medžugorie blízko, pútnici sem radi prichádzajú cez víkendy. Obvykle odcestujú v piatok neskoro večer a prichádzajú v sobotu zavčas rána. Tak nemusia platiť za nocľah, lebo cez noc cestujú. Potom trávajú celý deň až do neskorého večera v Medžugorí. Vychádzajú na vrchy, idú na spoveď a na večernú omšu. Po večernom programe idú domov, celkom osviežení pokojom a všetkým, čo nám Matka Božia dáva prostredníctvom Medžugoria.

Vy prichádzate z Viedne. Ešte sa pamätám, ako aj z Viedne prišlo desať autobusov. To bolo okolo roku 1986. Pre nás to bolo čosi zvláštne a očividné, lebo sme vedeli, že Viedeň nie je tak blízko ako chorvátske mestá.

Páter Ivan, dnes oslavujeme 27 rokov zjavení a nachádzame sa tu spolu s vami na novej fare. Podaktorí sa pýtajú, prečo sa Matka Božia zjavuje tak dlho, kým iní by chceli, aby sa zjavovala 40 rokov a ešte dlhšie. Ako vy vidíte tú skutočnosť dlhého trvania zjavení a spôsobu, ako sa zjavenia odohrávajú?

Viem, že mnohým vadí, že tie zjavenia trvajú tak dlho, no my nemôžeme Bohu predpisovať, ako má účinkovať. Keď vychádzame zo Svätého písma, sú tam iba dve veci isté: že Boh mocne pôsobí v dejinách a že od stvorenia sveta s tým nikdy neprestal. Po druhé, že pôsobí tak, že sa to nedá predvídať, to znamená, že pôsobí vždy ináč, než sa pokúšame predvídať my ľudia. Keby Boh pôsobil podľa nášho predvídania a našich želaní, nebol by to Boh a nebol by všemohúci. Boh nás vždy prekvapuje niečím novým. Potom, ako doterajšie skúmania dokázali, že vizionári nie sú chorí a neklamú, a potom, ako boli vylúčené všetky možnosti nejakých negatívnych vplyvov, neostáva nám nič iné ako Medžugorie prijať, otvoriť sa posolstvám a naďalej ich nasledovať. Lebo po tejto ceste môžeme ľahšie prísť k Bohu.

Cez Medžugorie sa zmenil celý obraz sveta aj Cirkvi. Bolo Medžugorie potrebné, aby sa človek obrátil k Bohu, alebo boli aj iné možnosti?

Keď sa v roku 1981 zjavila v Medžugorí Matka Božia s hlavným posolstvom pokoja, mnohí sa pýtali, prečo sa zdôrazňuje pokoj, lebo nebol ohrozený a neboli nijaké veľké svetové vojny. Od roku 1981 prešlo, ako vie-

me, niekoľko rokov. Najprv sa začala vojna v zálive, potom bolo treba ešte niekoľko rokov do pádu komunizmu a napokon prišla vojna, ktorá sa viedla v našom regióne v Chorvátsku a v Bosne a Hercegovine. Ak sa na to všetko, čo sa stalo, pozrieme s týmito skúsenosťami, potom bolo toto posolstvo z roku 1981 veľmi dôležité. Nie nadarmo Matka Božia častejšie zdôrazňuje, či sme pochopili vážne toto posolstvo pokoja a či sme ho prijali. Otázka znie, či by sa tieto vojny boli vôbec viedli. Matka Božia prostredníctvom vizionárov častejšie zdôrazňovala, že s programom, ktorý ona ponúka, by sa mohli zastaviť všetky vojny, alebo že by k nim vôbec ani nedošlo.

Boh pôsobil v našej dobe prostredníctvom Medžugoria. Nemôžeme predvídať budúcnosť. Čo si však myslíte, čo by sa stalo bez Medžugoria? Akým smerom by sa uberal svet, keby sa Matka Božia v roku 1981 nebola zjavila?

Práve sme sa zhovárali o posolstve pokoja, ktoré je skutočne zjavné, a videli sme, že toto pozvanie k pokoju vo svete je veľmi dôležité. Nielen pre pokoj vo svete v tom zmysle, že prestanú vojny, ale aj pre najdôležitejší pokoj, vnútorný pokoj, pokoj medzi Bohom a ľuďmi. Tento duchovný rozmer pokoja je pr-

voradý, lebo z neho potom vyplýva vonkajší pokoj, ktorý dbá o to, aby nedochádzalo k veľkým vojnám a katastrofám až po ničenie života a prírody.

Okrem tohto posolstva pokoja jestvuje ešte väčšie posolstvo, ktoré je nad všetky ostatné posolstvá, a tým je volanie, že v tomto svete nesmieme zabudnúť na Boha! Ešte horšie než všetko ostatné je skutočnosť, že chceme dnes vytisnúť Boha zo všetkých kútov ľudského života. Prostredníctvom Medžugoria sa stáva jasným, že na tomto svete treba rátať s Bohom a že on musí zaujímať prvé miesto v živote. Z teologického pohľadu si myslím, že v skutočnosti je toto hlavným medžugorským posolstvom. Ukazuje, že musíme dať Bohu prvé

miesto vo svojom živote. Boh by mal stáť nad všetkým, čo tento materiálny svet núka. Vari potrebuje dnešný svet niečo aktuálnejšie než to, že by sme mali prijať Boha ako svoj pôvod a svoje završenie? ON je to. On je Alfa a Omega a tí, čo majú zmysel pre znamenia doby, tí nemajú problémy s Medžugorím. Ba naopak, ešte väčšmi objavujú skutočnosť, že Boh je skutočne prítomný a že nie pominuteľný svet, lež ON je náš začiatok a náš koniec.

**(Rozhovor viedli
md a vd)**

NIE Z TOHTO

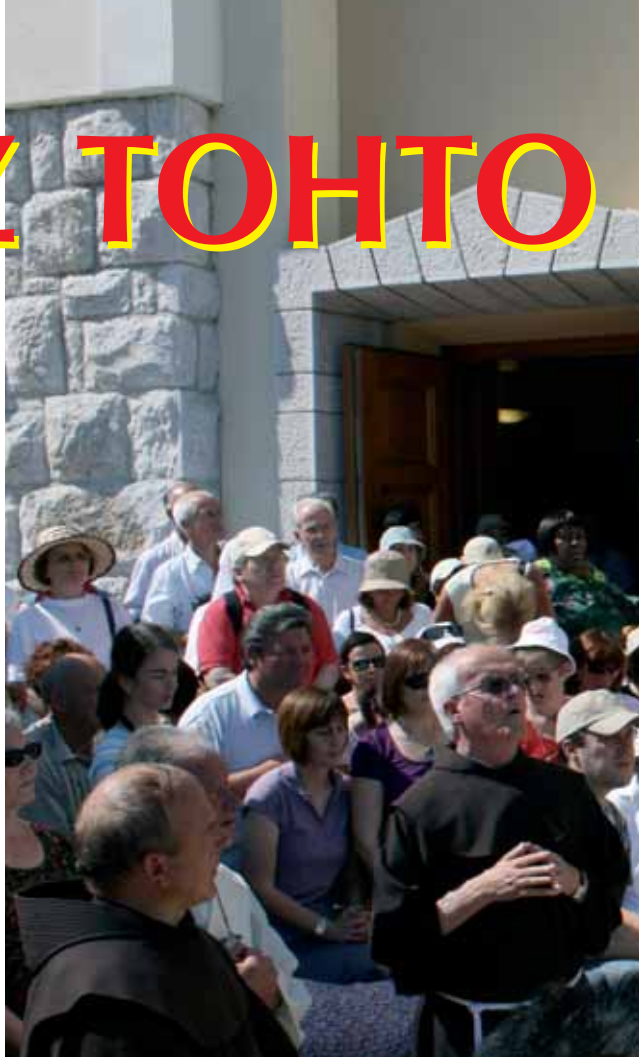
Alfons Sarrach

Prečo práve Medžugorie? Čože je také zvláštne na tomto mieste? S týmito dvomi otázkami sa často stretáme.

Stručnú odpoveď nám poskytuje evanjelista Ján. Referuje nám o Ježišovi, ktorý pri jednom spore so svojimi protivníkmi, teológmi tej doby, povedal: „Vy ste zdola, ja som zhora. Vy ste z tohto sveta, ja nie som z tohto sveta“ (Jn 8, 3).

Mária nadväzuje na tieto slová svojho Syna. Už 4. apríla 1984 prekvapila vizionárku Mariju Pavlovičovou a nás zvláštnym prísľubom: „Chcela by som vám odovzdať posolstvo, aké ešte nebolo nikdy a nikde v dejinách od počiatku sveta.“ 5. júna 1986 vymenovala dôvody: „Zvlášť si želim, aby ste boli všetci Ježišovým odleskom, ktorý bude žiariť tomuto neveriacemu svetu, ktorý kráča v tme.“

Počas II. vatikánskeho koncilu Katolícka cirkev plná dobrej vôle ponúkla svetu dialóg. No čoskoro sa ukázalo: svet nijaký dialóg nechce, chce prispôsobenie. Určuje ho moc politickej a hospodárskej povahy. K tomu sa pridáva moc médií a vedcov, tlač a vysokých škôl, ktoré sa tvária neomylné ako učiteľský úrad. Tento svet znamená preceňovanie tohto sveta, ktoré neraz prechádza do zbožňovania. Ešte aj medzi kresťanmi sú zabudnuté Ježišove slová: Nie som

z tohto sveta, moje posolstvo je posolstvom o večnom živote v inom svete.

A práve to pripomína Mária v Medžugorí – teraz už 27 rokov. Dňa 27. novembra 1986 povedala vo svojom posolstve: „Chcem, aby ste pochopili, že tento život je krátky v porovnaní s tým v nebi. Preto sa dnes znovu rozhodnite pre Boha.“ A o rok neskôr to potvrdila: „Toto je cieľom môjho príchodu.“ Nie, aby potvrdila náš pozemský blahobytný svet, ale aby nás

SVETA

vyburcovala a cieľavedome priviedla do neba.

Od doby osvietenstva, teda už dvesto rokov, sa kresťania snažia prispôbiť svetu. Boja sa, že ich svet neberie vážne a že nebudú do neho patriť. Mária, naopak, nás privoláva, aby sme sa obrátili od kritérií a meradiel tohto sveta, od trendov našej doby. Medžugorie je proti prispôbovaniu sa duchu doby, a preto je veľmi dôležité. „Ešte nikdy v dejinách od počiatku sveta.“ Táto formulácia nás

núti premýšľať. Človek nebol teda od raja nikdy postavený pred také rozhodnutie ako dnes. Prijat' svoju situáciu tvora, alebo sa proti nej vzoprieť a skúsiť vylúčiť Boha zo stvoriteľstva a urobiť tvorcu zo seba samého – pokus, ktorý sa môže skončiť iba total'ným pádom.

Pri otváraní jubilejných slávností 150. výročia zjavení v Lurdoch povedal indický kardinál Ivan Dias: „Tento svet klesá do bahna sekularizmu, ktorý má v úmysle svet bez Boha.“

Katolícka tlač hovorila po tomto prejave o apokalyptickej vízii. Ale podobne, hoci jemnejšie, sa vyjadrila aj Matka Božia v októbri 2006: „Neuve-domujete si, že Boh vám dáva veľkú príležitosť, aby ste sa obrátili a žili v pokoji a láske? Ste takí slepí a pripútaní k pozemským veciam a myslíte na pozemský život. Boh ma poslal, aby som vás viedla k večnému životu.“

Situácia ľudstva je teda dramatická a to nám chce Medžugorská Panna Mária pripomenúť. Isteže to nebola náhoda, že sa zjavila po prvý raz na slávnosť Narodenia Jána Krstiteľa. Aj ona sa stala hlasom volajúceho na púšti moderného sveta, planéty, ktorá je na najlepšej ceste zničiť samu seba, no nie tak, ako sme sa dlho obávali – atómovými alebo vodíkovými bombami, lež príšernými experimentmi so životom.

Istý parlament už legalizoval pokusy privolať na svet chiméry, zmiešané bytosti medzi zverom a človekom, ako bola slávna Sfinga v ranom Egypte. Odjakživa mákali v ľudských hlavách také príšery. Dnes však naberajú konkrétne formy a ako sa zdá, okrem Katolíckej cirkvi to sotva niekoho znepokojuje. Nebezpečenstvá, ktoré na nás prichádzajú cez mini-robotov, by mohli vzbudzovať ešte väčšiu hrôzu, v nepriaznivom prípade by mohli v rámci niekoľkých dní premeniť modrú planétu na kamennú púšť bez života. V roku 2007 bolo na celom svete 658 samovražedných atentátov. Stále viac ľudí je ochotných nielen seba, ale aj čo najviac iných strhnúť nepripravených do smrti.

Pripomína to Ježišove slová v poslednú noc pred jeho ukrižovaním:

„Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia“ (Mk 14, 38). Aj Peter, jeho prvý zástupca, opakuje vo svojom liste: „Budte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral. Vzprite sa mu, pevní vo viere“ (1 Pt 5, 8).

25. januára 1991 aktualizovala Mária spomínané slová pre našu dobu tehotnú zlom: „Satan je silný a chce zničiť nielen ľudské životy, ale aj prírodu a planétu, na ktorej žijete. Preto sa modlite, aby ste sa skrze modlitbu ochránili Božím požehnaním pokoja.“ Matka Božia to vyslovuje zrozumiteľne: Pánov protivník chce zničiť život, ktorého vrcholom je človek, prírodu a planétu, na ktorej žijeme. Ide teda o všetko.

Na pozadí týchto celkom konkrétnych nebezpečenstiev musí odpoveď na otázku „Prečo práve Medžugorie?“ prosto a jednoducho dopadnúť takto: Lebo stojíme zrejme v najťažšej osudovej hodine ľudstva. A keďže Mária, žena Genezis a Apokalypsy (ako ju nazval kardinál Dias v Lurdoch), prvej a poslednej knihy Svätého písma, povoláva na radikálne nové zmyšľanie, je pochopiteľné, prečo tam toľkí ľudia v tej atmosfére a v posolstvách Matky Božej hľadajú orientáciu a oporu. Veľký nemecký denník (FAZ) to dobre vystihol, keď nechal jedného autora povedať: Ak by nebolo Medžugorie, bolo by ho treba vymyslieť! Medžugorie je jasnou odpoveďou na dobu, ktorá sa chce sama spasiť. V Medžugorí sa priznávajú ľudia zasa k svojmu Stvoriteľovi, svojmu Spasiteľovi a ku skutočnému, totiž večnému životu.

Vatikánska komisia skúma Medžugorie

Bosniasky kardinál Vinko Puljič zo Sarajeva potvrdil, že Vatikán v súčasnosti vytvára komisiu, ktorá bude vyšetrovať mariánske zjavenia v Medžugorí, ako o tom už informovali miestne médiá v Bosne a Hercegovine. Kardinál zdôraznil, že to bude prvá vatikánska komisia, ktorá oficiálne navštívi Medžugorie. Komisia bude skúmať nielen zjavenia v Medžugorí, ale aj prácu kňazov na tomto mieste. Avšak rýchle rozhodnutie komisie nie je možné očakávať. Medžugorie je dedina v Bosne a Hercegovine neďaleko chorvátskych hraníc a pútné miesto. V Medžugorí sa od 24. júna 1981 zjavuje Matka Božia a dáva posolstvá, ktoré vyzývajú na obrátenie a modlitbu.

(www.kath.net)

Do Medžugoria na občiansky preukaz

Pred letnou turistickou sezónou vstúpilo do platnosti nové nariadenie vlády Bosny a Hercegoviny, ktoré uľahčuje pútnikom zo Slovenskej republiky návštevu Medžugoria. V súčasnosti pre vstup na územie Bosny a Hercegoviny už nie je potrebný platný cestovný pas, ale postačuje aj náš občiansky preukaz. Je to veľká príležitosť pre mnohých dovolenkárov, ktorí v hojnom počte navštevujú pobrežie Jadranského mora v Chorvátsku, aby využili príležitosť a aspoň časť dovolenky strávili v Medžugorí, ktoré je od mora vzdialené len niekoľko desiatok kilometrov.

Miravalle: Medžugorie a rodina

Pôvodne sme predpokladali, že v tomto čísle vám už ponúkame novú knižku od profesora Marka Miravalleho „Medžugorie a rodina“. Práce na preklade a príprave do tlače sa však o niekoľko mesiacov predĺžili, a tak knižka bude k dispozícii až pred tohoročnými Vianocami. V budúcom čísle uverejníme bližšie informácie. Ďakujeme za pochopenie.

24. júna 2008 hneď po mierovom pochode nám poskytol medžugorský farár páter Petar Vlašič ešte niekoľko myšlienok na cestu.

Vždy treba hovoriť o pokoji. Sv. Augustín povedal: „Nepokojné je srdce naše, kým nespočinie v tebe.“ Keď človek stratí Boha, stáva sa nepokojným a nijaké iné bohatstvo ho nedokáže uspokojiť, iba Boh. Som jeden zo svedkov vojny v našej vlasti, obklopovala ma osem rokov. Musíme sa modliť, aby sa vojna nikdy nezopakovala. Pozývam všetkých ľudí našej doby, najmä veriacich kresťanov, aby sme sa všetci spoločne modlili za pokoj. Lebo bez pokoja nie je možný život na tomto svete. Mária, Kráľovná pokoja povedala: „Ecce, ancilla Domini – Hľa, služobnica Pána.“ Tak sme aj my ako Božie stvorenia a veriaci kresťania povolaní, aby sme išli k Bohu. Lebo bez oddanosti Bohu, bez poslušnosti voči Bohu niet pokoja na tomto svete. Tento pochod do Medžugoria nás všetkých vyzýva k pokoji. Dnes je ťažké nájsť na tomto svete miesto, kde možno vidieť ľudí, ktorí idú po ulici s ružencom v ruke a modlia sa. Takých ľudí objavíme zriedka, ale tu v Medžugorí ich vidíme každý deň. Nedávno som bol v Lurdoch, kde sa slávi 150. výročie. Bol som prekvapený tým, čo som videl. Musíme si uvedomiť, že aj Medžugorie sa v tomto smere vyvíja, je tu však aj všeličo, čo tu zažívame inak. Práve preto, lebo Medžugorie je dané našej dobe a smieme každý deň zažívať milosť prítomnosti Matky Božej. Medžugorie sa stalo svetovou svednicou, ľudia sem prichádzajú a chcú sa mimoriadnym spôsobom zmieriť s Bohom, s ostatnými ľuďmi a sami so sebou. No ak sa človek Bohu neotvorí úplne, ťažko môže dostať pravú milosť. Keď je ľudské srdce uzavreté, nedokáže sa úprimne vyspovedať. Tu pomáha človeku Matka Božia, aby sa dokázalo otvoriť jej Synovi.

Pokoj, pokoj, pokoj a iba pokoj

Vždy hovorievam: Podajme svoje ruky nebeskej Matke, ona nás povedie k svojmu Synovi. Milosť nás privádza do Medžugoria. V Starom zákone Boh povedal: „Abrahám, Abrahám, kde si?“ A ten odpovedal: „Tu som!“ Dnes sa nás pýta nebeská Matka: „Kresťan, kde si?“ A my musíme odpovedať: „Tu som!“ Matka zvoláva svoje deti a ony nasledujú toto volanie. Počas novény tu v Medžugorí som pozoroval pútnikov a všimol som si, že mnohí z nich boli starší než ja: starí otcovia a staré matky, vyše sedemdesiatroční. Idú do vrchov s palicou v ruke, naboso a celí spotení. Niet bohatstva na tomto svete, pre ktoré by sa niekto tak obetoval a toto urobil. Ale keď volá Boh a Matka Božia, tak ochotne odpovedáme. Keď to vidíme, tešíme sa, a tak si viete predstaviť, ako veľmi sa raduje Boh. Tak ako sa kedysi Pán potešil stratenému synovi, tak sa teší aj naša Matka z mnohých tisícov pútnikov, ktorí sem prichádzajú, aby sa modlili, spievali, spovedali a obrátili sa.

Ľudia nevedia, kam majú ísť. Vždy jestvovali ukazovatele smeru, podľa ktorých sa ľudia orientovali, aby nezblúdili, ako napríklad kompas. Aj my kresťania potrebujeme orientáciu: Máme nášho Pána Ježiša Krista. Sme Božie deti a ako také sme nasledovníkmi nášho Záchrancu a Spasiteľa. Jeho a jeho Matku musíme nasledovať a ísť po tej ceste, ktorú nám ukazujú.

Foto Hitz Florian

Marija, dnes je 25. júna a pred pár minútami si videla Matku Božiu a hovorila si s ňou. Môžeš nám niečo povedať o svojom stretnutí s Matkou Božou?

Matka Božia bola veľmi naradovaná, prišla v slávnostnom zlatom rúchu. Pripomínala mi prvé dni, lebo dnes je výročie, keď som mala s ňou prvé stretnutie. Ved' viete, že Matka Božia sa zjavila po prvý raz 24. júna Mirjane, Ivanke, Vicke a Ivanovi. Ja som v ten deň nebola prítomná, ale až na druhý deň, 25. júna sa zjavila aj mne. Vtedy sa začala pre mňa táto cesta, ktorá trvá teraz už 27 rokov.

Týchto 27 rokov sa veľmi rýchlo po-

minulo. Mávam ešte stále každodenné zjavenia, a najmä 25. každého mesiaca dostávam posolstvo pre celý svet. Tak mi aj dnes dala Matka Božia veľmi pekné posolstvo, a to znie: „Drahé deti! Aj dnes vás s veľkou radosťou vo svojom srdci pozývam, aby ste ma nasledovali a počúvali moje posolstvá. Buďte radostnými nositeľmi pokoja a lásky v tomto nepokojnom svete. Som s vami a všetkých vás žehnám so svojím Synom Ježišom, Kráľom pokoja. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

Keď čítame toto posolstvo, vidíme, že je preniknuté veľkým pokojom a veľkou radosťou. Práve tak vyzerala aj

Ďakujem Bohu za Medžugorie

Matka Božia. Bola naradovaná a želala si, aby sme prijali posolstvo s radosťou a prežívali ho. Matka Božia by nám všetkým chcela povedať, že máme byť naradovaní a že máme prinášať radosť aj ostatným. Na tomto svete je potrebných toľko ľudí, koľko je len možné, aby hlásali radostné posolstvo, a tak zobúdzať vieru. Častejšie vídam v Medžugorí ľudí, ktorí žijú posolstvá Matky Božej, a predsa sú smutní. Matka Božia nás však všetkých pozýva, aby sme boli obzvlášť naradovaní. Pamätám sa, že nám pred mnohými rokmi Matka Božia povedala, že máme už tu na zemi začať žiť nebeským životom, teda životom ako v nebi. Isteže, každý z nás má svoj kríž, svoje problémy a ťažkosti. Preto Matka Božia tiež vraví, že už teraz máme začať uvažovať o novom živote v nebi. Potom príde nebo do našich srdiec a my dokážeme niesť svoje kríže ľahšie, a týmto spôsobom dosiahneme nebo. Práve to by malo byť našou najväčšou radosťou, vedieť, že sme na tomto svete pominuteľnými bytosťami. Cieľom nášho života by nemal byť život na tejto zemi, ale príprava na nový život, ktorý dostaneme po tomto pozemskom živote. Matka Božia nás pozýva, aby sme už teraz žili tak, žeby sme

mohli jedného dňa v radosť a láske žiť s ňou v nebi.

Marija, čo bolo doteraz pre teba v živote najťažšie? Prosila si pritom Matku Božiu, aby ti pomohla?

Niet človeka na svete, ktorý by nemal nejaké ťažkosti alebo kríž, ale musíme si uvedomovať, že práve krížom môžeme dosiahnuť druhý život, ako nám to ukázal svojím príkladom Ježiš Kristus a tak nám otvoril most k nášmu nebeskému Otcovi.

Pre mňa samotnú je najťažšie odlúčenie od Matky Božej. Neviete si predstaviť, čo to znamená byť každý deň s Matkou Božou v nebi – a to veľmi krátko – a potom sa musieť vrátiť do tohto pozemského života. Všetci vizionári to pociťujú ako ťažký kríž. Ale ani niet väčšej radosť ako ten okamih, keď viete, že Matka Božia príde a že ju znovu uvidíte a budete s ňou hovoriť. To sú dve skutočnosti, ktorým sa nemožno vyhnúť. Najprv tá veľká radosť, že Matka Božia prichádza, a potom tá veľká bolesť a smútok, lebo odchádza presne na to miesto, po ktorom všetci túžime. Často hovorievam, že je pre mňa po každý raz umieraním, keď Matka Božia odchádza a vraví: „Chodte v pokoji!“ Vtedy som najsmutnejšia a uvedomujem si, že ju do zajtra neuvidím. Avšak tá skutočnosť, že zajtra

znovu v tom istom čase príde, vzbudzuje vo mne veľkú radosť, a tak mi ľahšie padne prijať jej odchod. Ako dlho zjavenia potrvajú, to ja neviem. Raz sme sa na to Matky Božej pýtali a ona nám dala krátku odpoveď, a tá znela: „Milé deti, už som sa vám zunovala?“ Odvtedy sme sa jej už nikdy nepýtali, ako dlho ešte ostane.

Teraz si dospelá, máš rodinu a aj tvoje deti pomaly dospievajú. Prežíváš stretnutia s Matkou Božou takým istým spôsobom ako predtým, zamlada?

To je normálne. Že som dospelá, že je všetko inakšie, ako aj sv. Pavol v Písme hovorí: „Keď som bol dieťa, hovoril som ako dieťa, myslel som ako dieťa, poznával som ako dieťa, rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby.“ Ja môžem o sebe povedať to isté, lebo aj ja som teraz dospelá po 27 rokoch spolunažívania s Matkou Božou. Chápem stále viac a usilujem sa na to konkrétnejšie, hlbšie a vážnejšie odpovedať.

Prvý deň po zjaveniach – pamätám sa, že som bola vtedy 15 – 16-ročné dievča – sa mi javilo všetko inak. Ale dnes zmyšľam hlbšie a viem viac. Viem mnohé predovšetkým preto, lebo sme už dlho v škole Matky Božej, v ktorej nás ona vedie. Hovorí nám veľmi veľa, čo by sme sa nikdy sami nedozvedeli. Zhovára sa s nami ako dvaja dobrí priatelia, je otvorená a prihovára sa nám vždy s láskou, takže sa my vizionári tiež sami čudujeme, aký je jej život preniknutý láskou. Nedokážeme našimi ľudskými slovami opísať tú nehu, tú pozornosť, tú lásku. Je to pocit, ktorý dokážeme zažiť iba v jej prítomnosti.

Si šťastný človek?

Áno, som veľmi šťastný človek a cítim, že som aj zvláštnym spôsobom povoláná Bohom a Matkou Božou. Snažím sa toto pozvanie dokonale uskutočňovať, ako si to Matka Božia odo mňa želá. Myslím, že mojou rodinou už nie je iba moja malá rodina, ale rodiny všetkých, ktorí sa cítia byť volaní Medžugorím, ktorí prijímajú posolstvá Matky Božej a nasledujú cestu, po ktorej nás vedie. Môžeme Matke Božej iba ďakovať, lebo sme sa pre svet stali spoznatelnými, pričom je ešte dôležitejšie, že táto rodina zo dňa na deň rastie a zväčšuje sa.

Tí ľudia, čo prijímajú Boha, vieru a Cirkev prostredníctvom Matky Božej, sú určite veľkým darom pre nás všetkých v tejto ťažkej dobe.

Preto patrí veľká vďaka Bohu za dar z Medžugoria, že dovoľí, aby Matka Božia prichádzala k nám. To sú veľké veci pre náš unavený svet, ktorý sa stále viac zaťažuje nedôležitými vecami. Nezabúdajme, že žijeme vo veľkej dobe milosti, v čase, keď sa na nás mimoriadnym spôsobom vyliavajú veľké milosti ne-sebeckej Božej lásky.

Mária, ďakujeme ti v našom mene i v mene všetkých čitateľov za tých 27 rokov vytrvalosti.

Vďaka Bohu! Pre mňa je to veľká radosť, že môžem byť svedkom Matky Božej, že smiem byť jej vystretou rukou voči svetu a týmto spôsobom môžem jej radostné poslanstvo prinášať všetkým, najmä tým, ktorí doposiaľ nezakúsili Božiu lásku a neveria v Boha. Pre nás vizionárov je to veľké povzbudenie, keď vidíme a prežívame, že cez poslanstvá Matky Božej sa prinavrátilo k Bohu veľa ľudí a že začali úplne nový život. To je Božou zásluhou i zásluhou Matky Božej a my sme

prešťastní, lebo môžeme byť prostredníkmi medzi Bohom a ľuďmi. Isteže je to pre nás ten najväčší dar, a preto by sme sa chceli ešte väčšmi obetovať pre Matku Božiu a pre Boha, aby sa ešte viac ľudí priblížilo k Bohu. Každý, kto nasleduje pozvanie Matky Božej a prežíva jej poslanstvá, automaticky sa stáva vystretou rukou Matky Božej pre tento svet.

(Rozhovor viedol md)

Ivanka Ivankovičová - Elezová

Ivanka uvidela 24. júna 1981 akúsi paniu s dieťaťom na rukách. Od tohto dňa až po 7. máj 1985, keď dostala desiate tajomstvo, zjavovala sa jej denne Matka Božia. Odvtedy sa jej zjavuje Kráľovná pokoja raz do roka, a to na výročie zjavení 25. júna. Počas denných zjavení jej Matka Božia rozprávala o svojom živote a pokračuje v tom aj pri ročných zjaveniach. Raz sa tento životný príbeh zverejní, keď Ivanka na to dostane od Matky Božej súhlas. Rozhovor viedol Krešimir Šego.

Matka Božia nás chce

Prečo sa výročie slávi 25. júna, a nie 24. júna, keď ste videli Matku Božiu po prvý raz?

V prvý deň zjavení sme sa báli a zutekali sme, takže naše pravé stretnutie s Matkou Božou, pri ktorom sme sa s ňou zhovárali a spolu sme sa modlili, bolo 25. júna. Matka Božia sama povedala, že výročným dňom má byť 25. jún.

Mala si štyri roky každodenné zjavenia, potom toto očakávanie

veľkej udalosti, ktoré určovalo tvoj život, prestalo. Chcel by som sa ťa opýtať, či to bolo nezvyčajné, keď prišiel čas zjavenia, a ty si vedela, že Matka Božia nepríde?

Bolo ťažké prijať to, že sa mi Matka Božia už nebude zjavovať každý deň, ako to robievala až do 7. mája 1985. Ten pocit prázdnoty, ktorý ma dlho sprevádzal, najmä keď prichádzal čas zjavenia, a ja som vedela, že Matka Božia nepríde, možno len ťažko vyjadriť. Pomocou modlitby predsa len

pochopíme, že je to Božia vôľa a že to tak má byť. Pri poslednom každodennom zjavení mi Matka Božia povedala: „Nebud' smutná, veď prídem v každý výročný deň – okrem tohto. Dieťa moje, nemysli si, že si urobila niečo nesprávne a že preto už neprídem. Nie, nebolo to tak. Plány, ktoré sme mali, môj Syn a ja, si prijala a splnila celým srdcom. Bud' šťastná, veď som tvoja Matka, ktorá ťa z celého srdca miluje. Ivanka, ďakujem ti, že si prijala pozvanie môjho Syna a že si bola vytrvalá, že si bola vždy pri ňom a tak dlho si vytrvala, tak dlho, ako to od teba žiadal!“ V tom čase, v akom sa predtým Matka Božia zjavovala, modlím sa denne so svojou rodinou ruženec a ďakujem za všetky milosti a dary, ktoré som dostala ja, moja rodina, naša farnosť i celý svet.

Sú každoročné zjavenia iné, než boli tie každodenné?

zjavení: lemy jej šiat, závoj a koruna sa lesknú striebrom a zlatom.

Matka Božia ti rozprávala o svojom živote. Zakončila to už? Kedy to bude zverejnené?

Aj vlani pri zjavení Kráľovnej pokoja mi rozprávala zo svojho života. To znamená, že to ešte nie je dokončené. Ako dlho to potrvá, to neviem.

Ako sa pripravuješ na každoročné zjavenie?

Príprava trvá celý rok, od 26. júna predchádzajúceho roka. Pripravujem sa modlitbou a každodenným životom.

Pätnásť dní pred výročím sa začnem postiť a dlho sa modliet. Ako sa približuje deň zjavenia, o to silnejšie túžim vidieť Matku Božiu. Vtedy sa mi zdá jeden okamih dlhý ako celý jeden rok. Dni ubiehajú veľmi pomaly.

viest' po ceste svätosti

Každoročné zjavenia sú také isté ako tie každodenné, ktoré som mávala do 7. mája 1985. Matka Božia prichádza tým istým spôsobom, je takisto krásna a naradovaná. Pozdraví ma „Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!“ a oznámi mi posolstvo. Predtým, než Matku Božiu uvidím, trikrát zasvieti silné svetlo. Pomodlíme sa spolu a ona mi dá svoje materinské požehnanie. Pri výročnom zjavení nosí vždy to isté rúcho. Vyzerá tak, ako som to opísala po poslednom pravidelnom

Zhováraš sa s Matkou Božou aj o svojom súkromnom živote?

Nie, nikdy som Matku Božiu pri zjavení neprosila o nič, čo by sa vzťahovalo na môj vlastný život. Veď pri zjaveniach darúva tak veľa, že by bolo nevhodné žiadať niečo pre seba.

Mirjana, Jakov a ty ste dostali od Matky Božej desať tajomstiev. Vzťahujú sa na budúcnosť sveta, alebo je nejaké tajomstvo, ktoré sa dotýka tvojho života?

Všetky tajomstvá, ktoré som dostala, sa týkajú budúcnosti sveta. Tretie tajomstvo je znamenie, ktoré Matka Božia zanechá na Vrchu zjavenia. Bu-
de trvalé, viditeľné a nezničiteľné.

Videla si ho?

Videla som to znamenie a viem, keď príde. My však nemáme čakať na ten deň, ale sa máme denne kajať, denne prežívať posolstvá Matky Božej, s ktorými sa na nás obracia už 27 rokov. Stačí otvoriť si srdce pre Matku Božiu, všetko ostatné urobí ona. Človek, ktorý žije ďaleko od Boha, si myslí, že cieľom života sú materiálne veci. Chce čo najviac mať a dosiahnuť. Ale Matka Božia nás chce priviesť k svojmu Synovi. Bez otvoreného srdca, modlitby, pokánia a pôstu sa to nedá dosiahnuť. Musíme pochopiť, koľké milosti máme, lebo každý deň sa tu otvára nebo a prichádza Matka Božia. Chcela by nás priviesť na cestu svätosti. Matka Božia je s nami, lebo by nám chcela ukázať, že cieľom nášho života je nebo, večný život. Už na začiatku zjavení som tento večný život videla, keď Kráľovná pokoja dovolila, aby som videla svoju matku, ktorá zomrela mesiac pred začiatkom zjavení.

Ty a Mirjana ste sa išli 24. júna 1981 prejsť po ceste pri Podbrde, keď si zazrela paniu s dieťaťom. Čo si si pritom pomyslela?

Najprv som sa veľmi bála, ale napriek tomu strachu som si v srdci pomyslela, že je to Matka Božia a hneď som to aj Mirjane povedala. Utekli sme, ale potom sme sa rýchlo vrátili

naspäť a znovu sme uvideli Matku Božiu. Od 25. júna sa Matka Božia zjavovala Mirjane, Vicke, Ivanovi, Jakovovi a mne.

Zjavenia trvajú už 27 rokov. Pre niektorých je to dôvod pochybovať o ich pravosti. Opýtala si sa niekedy Matky Božej, prečo sa tak dlho zjavuje?

Na začiatku sme sa jej spytovali, ako dlho bude prichádzať, lebo nás na to iní prehovorili. Nato Matka Božia odpovedala: „Už som sa vám znovuvala?“ Odtedy sme jej už nikdy nepoložili podobnú otázku. Keď hovoríme o čase a počte zjavení Matky Božej v Medžugorí, chcela by som povedať, že dobrý Boh a Mária, ktorí nás nekonečne milujú, vedia, čo potrebujeme. Je toľko ľudí s ľadovým srdcom, toľko je vo svete hriechu a toľko zla, že sa nemusíme čudovať Božej vytrvalosti a trpezlivosti Matky Božej. Matka Božia častejšie povedala, že je s nami, lebo jej to Boh dovolil, a že zostane tak dlho, kým jej to on dovolí.

A ovocie Medžugoria?

O tom môžu hovoriť iní, napríklad kňazi, ktorí spovedajú dlhé hodiny v našom kostole a vonku na stoličkách. Pri stretávaní s pútnikmi som si vypočula mnohé svedectvá o obráteniach a o duchovných i telesných uzdraveniach na príhovor Kráľovnej pokoja. Človek sa tu cíti inak, získava tu túžbu zmeniť svoj život.

Keď som bola raz pri modlitbovom stretnutí na Sicílii, spoznala som 21-ročného mladíka, ktorý mal

rakovinu. Bol ťažko chorý a chcel zažiť Medžugorie. Jeho rodičia, jeho snúbenica a ja sme odcestovali spoločne autom do Medžugoria. Bol na svätej omši v kostole, potom vyšiel na Križevac a bol šťastný ako malé dieťa.

Stále plakal, nedokázal zadržať slzy. Počas týchto dní sa celkom zmenil, dostal do daru pokoj, o ktorom ani nevedel, že vôbec jestvuje. Potom sa vrátil domov a o sedem dní zomrel.

Po istom čase mi jeho rodičia napísali, čo pre ich syna znamenali tie dni v Medžugorí. Oni ťažko zvládali jeho smrť, ale pochopili, čo Boh od nich žiada. Zmenili celý svoj život, vyspovedali sa a začali sa modlievať a chodiť do kostola...

Pochopili pravý cieľ nášho života na tomto svete. Mladíkov starý otec, ktorý sa už 60 rokov nespovedal a celé roky Boha vôbec nepotreboval, sa tiež zmenil. V skutočnosti sa zmenila celá rodina. To je ovocie Medžugoria.

Druhý príklad: istá pani z Ameriky

venovala všetky svoje sily na kariéru, zárobok, módu, šperky, drahé autá... Po jednej dopravnej nehode oslepla. V boji o uzdravenie našla cestu k Bohu a stala sa rehoľnou sestrou. Vraví, že nedokáže Bohu dostatočne ďakovať za dary, ktoré dostala.

Človek nemusí vidieť Matku Božiu na vlastné oči, nemusí byť vizionárom, aby uvidel nebo. Dôležité je otvoriť si srdce, modliť sa srdcom. Na to nás Matka Božia neprestajne nabáda.

Každý vizionár sa modlí za určitú zvláštnu potrebu. Za čo sa modlíš ty?

Denne sa modlím za každú rodinu na svete, aby spoznala, ako veľmi ju Boh miluje. Všetci vidame toľké slabé manželstvá a rodiny, toľko rozvodov, toľko opustených detí. Potraty prinášajú smrť tam, kde by mal byť život. Preto je potrebná ustavičná a nepretržitá modlitba. Prosím všetkých čitateľov, aby sa modlili za rodiny vo svojej obci.

Ročné zjavenie Matky Božej vizionárke Ivanke Ivankovičovej - Elezovej v Medžugorí

Vizionárka Ivanka Ivankovičová – Elezová mala svoje každoročné zjavenie 25. júna 2008 vo svojom dome. Zjavenie trvalo 6 minút. Pri zjavení bol iba jej manžel a tri deti. Po zjavení vizionárka povedala:

„Matka Božia mi rozprávala o deviatom tajomstve. Dala nám materinské požehnanie!“

Posolstvá z 25. v mesiaci

25. mája 2008 – „Drahé deti! V tomto milostivom čase, keď mi Boh dovolil, aby som bola s vami, znovu vás, milé deti, pozývam na obrátenie. Pracujte osobitným spôsobom na obrátení sveta, kým som s vami. Boh je milosrdný a dá zvláštnu milosť, a preto ich žiadajte prostredníctvom modlitby. Som s vami a nenechávam vás samotných. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. júna 2008 – „Drahé deti! Aj dnes vás s veľkou radosťou vo svojom srdci pozývam, aby ste ma nasledovali a počúvali moje posolstvá. Buďte radostnými nositeľmi pokoja a lásky v tomto nepokojnom svete. Som s vami a všetkých vás žehnám so svojím Synom Ježišom, Kráľom pokoja. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!“

25. júla 2008 – „Drahé deti! V tomto čase, keď myslíte na telesný oddych, ja vás pozývam na obrátenie. Modlite sa a pracujte tak, aby vaše srdce túžilo po Bohu Stvoriteľovi, ktorý je skutočným odpočinkom vašej duše a vášho tela. Nech vám on zjaví svoju tvár a nech vám daruje svoj pokoj. Som s vami a prihováram sa pred Bohom za každého z vás. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

ODKAZOVÁ TELEFÓNNA SLUŽBA

Najnovšie mesačné posolstvo Matky Božej z Medžugoria sa môžete dozvedieť aj prostredníctvom našej odkazovej služby. Už od 26. dňa v mesiaci je najnovšie posolstvo k dispozícii na tomto bratislavskom telefónnom čísle:

02 / 52 92 72 10

Na toto číslo možno volať z domova i zo zahraničia za cenu obyčajných telefónnych poplatkov. Nové posolstvo, časopis a ďalšie správy môžete nájsť aj na internete na adrese:

www.marianskecentrum.sk

Drahí priatelia Medžugoria! Ďakujeme všetkým, ktorí finančne prispeli na krytie výrobných nákladov, ktoré predstavujú približne 29 Sk za jeden výtlačok tejto publikácie. K tomu je potrebné pripočítať ďalšie náklady organizácie (poštovné, nájomné, telefóny), ktoré v prepočte na jedno číslo predstavujú približne 10 Sk. Všetkým dobrodincom vyslovujeme Pán Boh zaplať!

*Dobrovoľné príspevky posielajte priloženou poštovou poukážkou, alebo priamo prevodom na náš účet vo **VOLKSBANK Slovensko, a.s.**, číslo účtu: 4 030 020 318 / 3100, **IBAN: SK95 3100 0000 0040 3002 0318**, **SWIFT: LUBASKBX**.*

Objednávky zasielajte na adresu:

Mariánske centrum Medžugorie, Františkánska 2, 811 01 Bratislava, Slovenská republika.

Objednávky do zahraničia sa vybavujú jednotlivo podľa dohovoru.

Zastúpenie v Českej republike: Jarmila Kristková, Denisova 10, 690 02 Břeclav.

Publikácie MCM Bratislava sú nepredajné a náklady na výrobu sa kryjú z vašich dobrovoľných príspevkov!

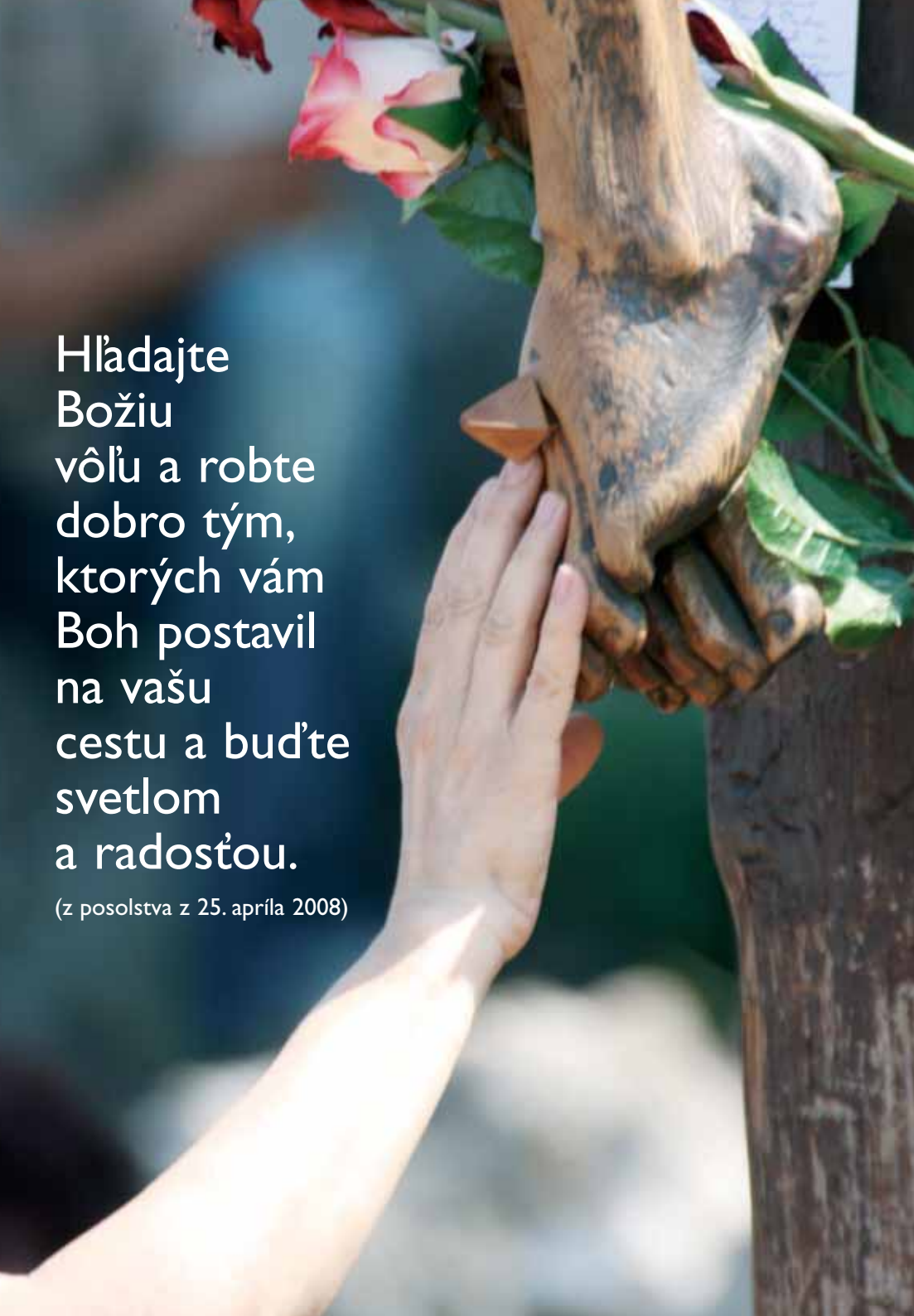
Telefón: +421-905 254 742

Zodp. redaktor: Dr. Marián Kečkéš

Reg. č.:1828/98

© GEBETSAKTION Maria - Königin des Friedens - MEDJUGORJE, 1153 Wien

© Mariánske centrum Medžugorie, Bratislava

Hľadajte
Božiu
vôľu a robte
dobro tým,
ktorých vám
Boh postavil
na vašu
cestu a buďte
svetlom
a radosťou.

(z posolstva z 25. apríla 2008)